

Utvärdering av prognoserna för 2013 samt 1997–2013

Konjunkturinstitutets prognosprecision för 2013 var i linje med den genomsnittliga precisionen för tio andra prognosinstitut i Sverige. Prognosprecisionen var för 2013 totalt sett bättre för BNP-tillväxten och arbetslösheten, men något sämre för KPI, jämfört med den genomsnittliga precisionen under perioden 1997–2013.

Inledning och sammanfattning

I Konjunkturinstitutets uppdrag ingår att redovisa och analysera prognosprecisionen i Konjunkturinstitutets prognoser. Prognosprecisionen ska också jämföras med andra prognosinstitut, däribland regeringen. Som ett led i det arbetet utförs årligen en prognosutvärdering som publiceras i Konjunkturläget i mars.

Kapitlet inleds med ett avsnitt som beskriver hur Konjunkturinstitutets prognoser för 2013 förändrades mellan marsprognosen 2012 och decemberprognosen 2013. Analysen visar bland annat att prognoserna för BNP-tillväxten som gjordes under 2012 var alltför optimistiska och reviderades ned relativt kraftigt. Under 2013 underskattades dock BNP-tillväxten varför medelfelet, som ger indikation på om prognoserna över- eller underskattat utfallen, för 2013 blev nära noll.

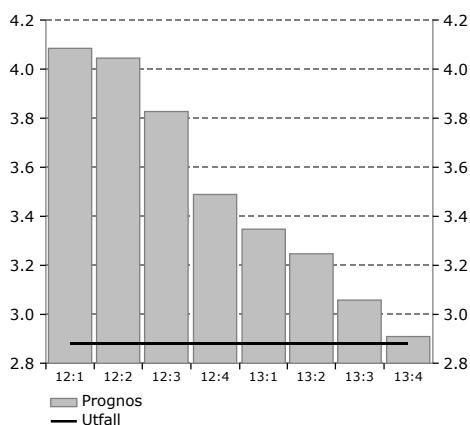
I det därpå följande avsnittet jämförs Konjunkturinstitutets prognoser för 2013 med tio andra svenska prognosinstitut. Samtliga prognosinstitut överskattade systematiskt inflationstakten, reporäntan, timlöneutvecklingen och det offentligfinansiella sparandet, medan sysselsättningsstillväxten underskattades. Konjunkturinstitutets medelfel var generellt något närmare noll än övriga prognosinstituts. Regeringen överskattade BNP-tillväxten mest medan Svenskt näringsliv underskattade BNP-tillväxten mest.

När det gäller prognosprecision, mätt med medelabsolutfelet och rotmedelkvadratfelet, för 2013 hamnade Konjunkturinstitutet nära genomsnittet bland prognosinstituten.⁵⁹ Regeringen utmärkte sig genom att ha sämst prognosprecision för BNP-tillväxten och arbetslösheten men att, tillsammans med Handelsbanken, ha bäst prognosprecision för inflationstakten mätt med KPIF.

I sista avsnittet jämförs Konjunkturinstitutets prognosprecision för perioden 1997–2013 med övriga prognosinstitut. Medelfelen har överlag varit relativt små. BNP-tillväxten och

⁵⁹ Skillnaderna i prognosprecision är i allmänhet små varför en rangordning mellan prognosinstitut inte ska överdrivas. I jämförelsen har även hänsyn tagits till att prognosinstituten publicerar prognoser vid olika tidpunkter. För en beskrivning av metoden, se Andersson, M. och T. Aranki, "Prognosmakares förmåga – vad brukar vi utvärdera och vad vill vi utvärdera?", *Penning- och valutapolitik*, 2009:3, Sveriges Riksbank.

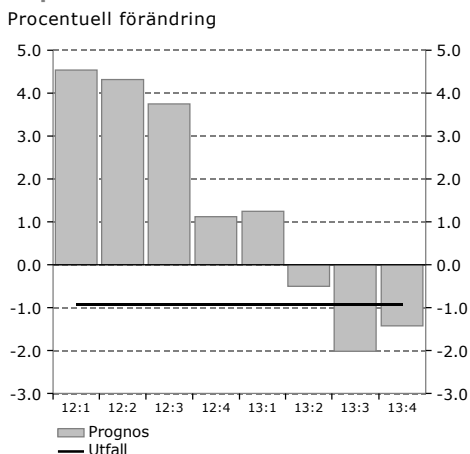
Diagram 185 Prognoser för BNP i världen 2013 vid olika tidpunkter
Procentuell förändring

Anm. Diagrammet visar de prognoser som Konjunkturinstitutet gjort 2012 och 2013 för 2013. Stapeln 12:1 avser prognosen i mars 2012, 12:2 avser prognosen i juni 2012 o.s.v. t.o.m. december 2013.

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 186 Prognoser för export av varor och tjänster 2013 vid olika tidpunkter
Procentuell förändring

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

inflationstakten har i genomsnitt överskattats med 0,2 procentenheter per år. Arbetslösheten har i genomsnitt varken överskattats eller underskattats. När det gäller prognosprecision så påverkas resultaten i varierande grad av vilket utvärderingsmått som används.⁶⁰ Då medelabsolutfelet används som jämförelsemått hamnar Konjunkturinstitutet nära genomsnittet bland prognosinstitut för BNP-tillväxten och arbetslösheten medan Konjunkturinstitutets prognosprecision är bland de bästa för KPI.⁶¹

Jämfört med andra prognosinstitut framstår Konjunkturinstitutets prognosprecision som sämre om rotmedelkvadratfelet används som jämförelsemått för 1997–2013. Detta mått bestraffar stora prognosfel hårdare och Konjunkturinstitutet hade tillsammans med regeringen, relativt övriga prognosinstitut, stora prognosfel 2007–2008.⁶² För KPI är även Riksbankens precision, relativt övriga prognosmakare, sämre om rotmedelkvadratfelet används som mått på prognosprecision. Sammantaget för de två måtten var det Nordea som hade bäst prognosprecision för BNP-tillväxten medan SEB var bäst för arbetslösheten. För KPI är det inget enskilt prognosinstitut som sticker ut från de övriga. Justeras resultatet för skillnader i prognoshorisont, se fotnot 59, påverkas bilden något men är i stora drag densamma.

Konjunkturinstitutets prognoser för 2013

I detta avsnitt diskuteras de prognoser för den ekonomiska utvecklingen under 2013 som Konjunkturinstitutet har publicerat under 2012 och 2013. I tabell 42 redovisas dessa prognoser och det första publicerade utfallet för 2013.⁶³

FÖR STOR OPTIMISM OM VÄRLDSKONJUNKTUREN

De globala tillväxtutsikterna för 2013 försämrades gradvis 2012–2013. Under 2012 var det främst prognoserna för BNP-

⁶⁰ Prognoser tas fram för att utgöra ett underlag till beslutsfattare såsom regeringen, Riksbanken och arbetsmarknadens parter. Det finns flera mått på, och därmed definitioner av, prognosprecision. Vilket mått som bör användas för att beräkna prognosprecision beror egentligen på beslutsfattarens preferenser, men i praktiken är dessa normalt inte kända. Två vanliga mått – medelabsolutfel och rotmedelkvadratfel – används här i jämförelsen och definieras längre fram i kapitlet. Måttet *medelabsolutfel* innebär att prognosfel minskar prognosprecisionen på ett linjärt sätt. Det innebär att en ökning av prognosfelet från tre till fyra procentenheter straffar prognosprecisionen lika mycket som en ökning av prognosfelet från en till två procentenheter. Måttet *rotmedelkvadratfel* innebär i stället att prognosfel minskar prognosprecisionen på ett icke-linjärt sätt. En ökning av prognosfelet från tre till fyra procentenheter straffar då prognosprecisionen mer än en ökning från en till två procentenheter.

⁶¹ Se fotnot 59.

⁶² Se analysen i *Konjunkturläget*, mars 2013.

⁶³ För vissa variabler har utfall ännu inte publicerats (timlön i hela ekonomin, BNP i världen och BNP i OECD). I tabellen redovisas då Konjunkturinstitutets nuvarande prognos för utfallet som i detta skede vanligen är mycket träffsäker. AKU-statistiken för sysselsättning och arbetslöshet 2010–2012 reviderades i februari 2013, något som för dessa variabler påverkar prognosfelen för prognoser gjorda under 2012 och i januari 2013 för helåret 2013. Detta skulle kunna justeras för genom att skriva upp dessa prognoser med den genomsnittliga revideringen 2010–2012. Revideringar i data brukar dock inte justeras för och så har heller inte gjorts i denna utvärdering.

tillväxten i USA och euroområdet som reviderades ned. 2013 reviderades även BNP-prognoserna i tillväxtekonomierna ned. Den svagare utvecklingen i tillväxtekonomierna beror delvis på trögare utveckling i OECD-området, men även på viss finansiell turbulens från och med försommaren 2013 när den amerikanska centralbanken började kommunicera minskade obligationsköp (*tapering*).

Prognosen för BNP-tillväxten 2013 i världsekonomin reviderades ner från 4,1 procent i mars 2012 till 2,9 procent i december 2013 (se Diagram 185). Under 2013 var prognoserna relativt träffsäkra, särskilt för de för svensk utrikeshandel viktiga OECD-länderna, där prognoserna sedan december 2012 har legat inom en tiondels procentenhet från det preliminära utfallet för 2013.

Den oväntat svaga tillväxten i världsekonomin bidrog till att prognoserna för svensk export var alltför optimistiska, särskilt i början av 2012 (se Diagram 186). Men den kraftiga överskattningen av svensk export kan bara till mindre del förklaras av generellt svagare tillväxt i omvärlden. Flera andra faktorer bidrar till prognosmissen. Sammansättningen av efterfrågan i omvärlden med svag investeringsutveckling har sannolikt dämpat exporten från Sverige. Dessutom har ett antal tillfälliga utbudsfaktorer begränsat svensk export.

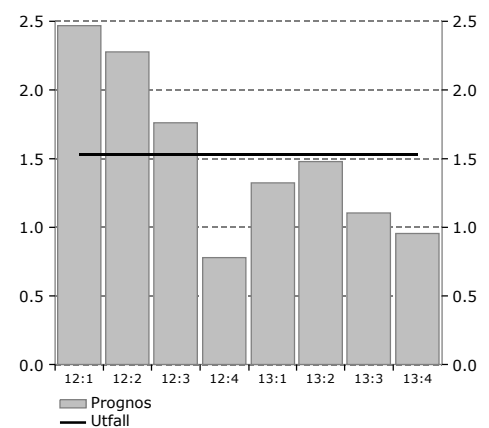
INGEN BIAS I BNP-PROGNOSERNA FÖR SVERIGE

I genomsnitt blev prognoserna för BNP-tillväxten i Sverige nära det första utfallet för helåret 2013 (se Diagram 187). De tre första prognoserna från 2012 överskattade tillväxten och de följande fem underskattade tillväxten i varierande grad. Mot slutet av 2012 föll BNP-tillväxten i både Sverige och våra viktigaste handelspartners. Samtidigt sjönk de flesta indikatorer på hushållens och företagens tillförsikt i både Sverige och omvärlden. BNP-prognosen för 2013 reviderades ner i december 2012 till knappt 1 procent. Prognoserna under 2013 varierade mellan 1,0 och 1,5 procent. När utfall publicerades i februari 2014 visade sig de lägre av dessa siffror vara en alltför pessimistisk prognos. Tillväxten under fjärde kvartalet 2013 blev betydligt starkare än väntat samtidigt som tillväxten reviderades upp något för föregående kvartal.

NÅGOT SVAGARE HUSHÅLLSKONSUMTION

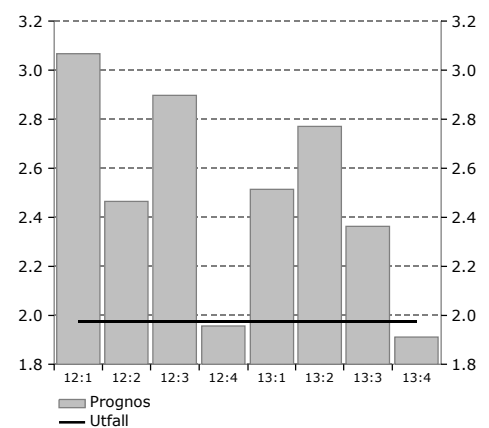
Återhämtningen i hushållens konsumtionsutgifter har blivit svagare än vad som väntades vid de flesta prognostillfällena under 2012–2013 (se Diagram 188). Undantaget är prognosen från december 2012 som var väldigt träffsäker. Under hösten 2012 sjönk konsumentförtroendet kraftigt vilket bidrog till nedrevideringen. När konsumentförtroendet sedan återhämtade sig justerades prognosen för hushållens konsumtion upp igen, vilket med facit i hand visade sig vara en för optimistisk prognos. Underskattningen av BNP i den senaste prognosen från december

Diagram 187 Prognoser för BNP 2013 vid olika tidpunkter
Procentuell förändring

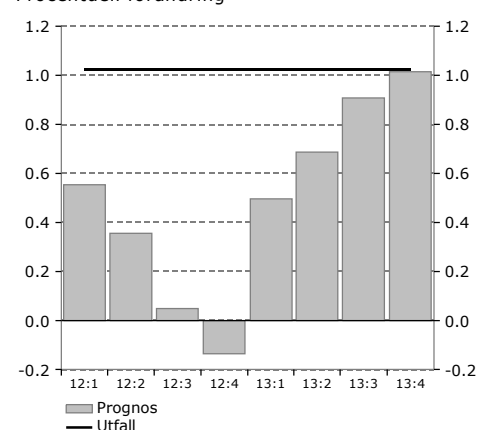
Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 188 Prognoser för hushållens konsumtion 2013 vid olika tidpunkter
Procentuell förändring

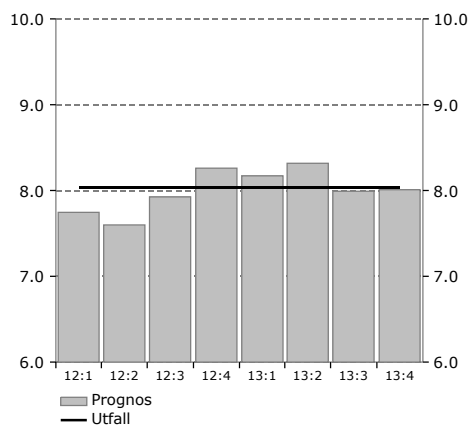
Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 189 Prognoser för sysselsättning 2013 vid olika tidpunkter
Procentuell förändring

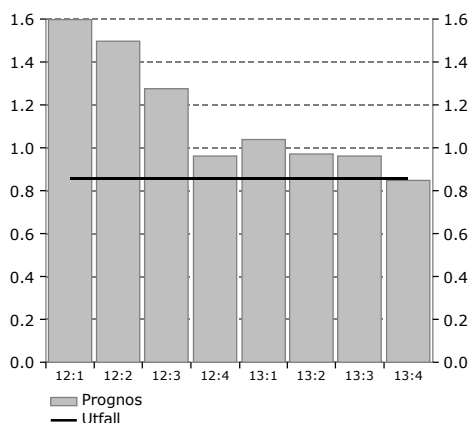
Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 190 Prognoser för arbetslöshet 2013 vid olika tidpunkter
Procent av arbetskraften

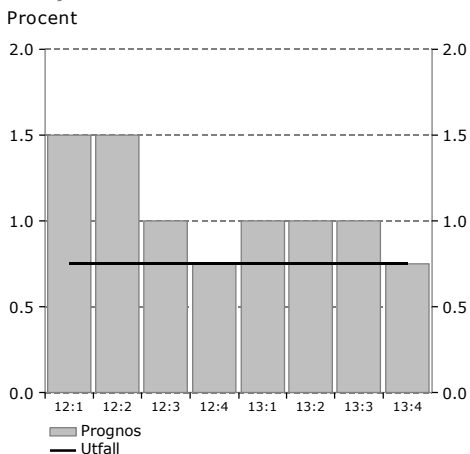
Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 191 Prognoser för KPIF-inflation 2013 vid olika tidpunkter
Procent

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Diagram 192 Prognoser för reporäntan 2013 vid olika tidpunkter (slutet av året)
Procent

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

2013 förklaras alltså inte av starkare hushållskonsumtion. Det var i stället offentliga konsumtionsutgifter och lagerinvesteringar som utvecklades oväntat starkt.

STARKARE SYSSELSÄTTNING OCH ARBETSKRAFT

Trots att BNP-tillväxten blev svagare än väntat blev sysselsättningen starkare än väntat (se Diagram 189). Baksidan av myntet är att produktivitetstillväxten blev svagare. Prognoserna för produktivitetstillväxten i näringslivet reviderades ner successivt, med undantag för juni 2013 då prognosen höjdes påtagligt. Det berodde delvis på starka utfall för första kvartalet 2013 i nationalräkenskaperna som senare reviderades ner. Samtidigt som sysselsättningen ökade starkare än väntat, ökade även arbetskraften starkare. Prognosen för arbetslösheten har därför varit relativt träffsäker under hela perioden (se Diagram 190).

Timlönerna i hela ekonomin beräknas ha ökat med knappt 3 procent under 2013 vilket är i linje med historiska samband mellan löner och arbetsmarknadsläge. Löneutvecklingen har dock blivit marginellt lägre än förväntat trots träffsäker arbetslöshetsprognos. Det kan hänga samman med det nedpressade vinstläget i näringslivet.

INFLATIONEN HAR BLIVIT LÄGRE ÄN VÄNTAT

Inflationen har varit lägre under 2013 än vad som förutsågs i prognoserna som publicerades fram till och med augusti 2013 (se Diagram 191). Det beror delvis på en något starkare växelkurs än väntat, men även på inhemska tjänstepriser som har utvecklats svagare.

REPORÄNTAN BLEV OCKSÅ LÄGRE ÄN VÄNTAT

Under första halvan av 2012 signalerade Riksbanken att den var ovillig att sänka reporäntan. Konjunkturinstitutets prognos var då att reporäntan skulle ligga kvar på 1,5 procent trots att inflationen väntades bli betydligt lägre än målet. När sedan inflationen överraskade Riksbanken, och Konjunkturinstitutet, på nedsidan sänktes reporäntan flera gånger under 2012 och slutligen i december 2013 ner till 0,75 procent (se Diagram 192). Jämfört med Riksbankens egna ränteprognoser var dock Konjunkturinstitutets prognoser mer träffsäkra, se nästa avsnitt. Riksbankens prognoser för reporäntan i slutet av 2013 låg på ca 1,5 procent eller högre fram till och med den penningpolitiska uppföljningen i september 2012. Konjunkturinstitutets prognos i augusti 2012 var 1 procent.

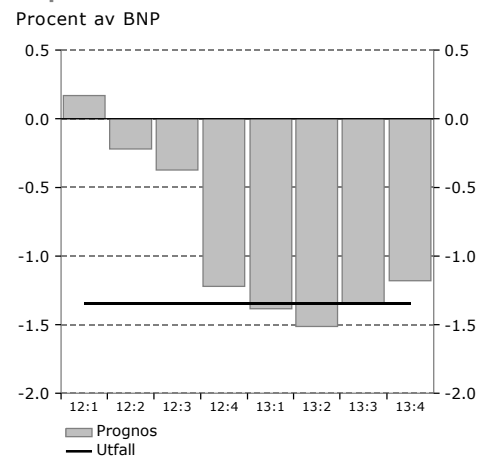
SÄNKTA SKATTER GAV SVAGARE OFFENTLIGA FINANSER

Prognosen för det finansiella sparandet i offentlig sektor 2013 har reviderats ner från ett litet överskott till ett underskott på drygt 1 procent av BNP, vilket var nära det preliminära utfallet om -1,3 procent (se Diagram 193). Flera olika faktorer har bi-

dragit till revideringarna; de viktigaste är högre offentlig konsumtion och transfereringsutgifter för ohälsa samt en mer expansiv finanspolitik med större skattesänkningar än väntat. Men även svagare hushållskonsumtion än väntat har bidragit till lägre skatteintäkter.

Konjunkturinstitutet gör prognos på finanspolitiken till skillnad från regeringen som baserar sin beräkning på ett oförändrat regelverk för exempelvis skatter och investeringsutgifter. Jämfört med en sådan prognos har Konjunkturinstitutets bedömningar pekats i rätt riktning, men skattesänkningarna för 2013 som aviserades i budgetpropositionen i september 2012 blev ändå större än väntat.

Diagram 193 Prognoser för offentligt finansiellt sparande 2013 vid olika tidpunkter

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Tabell 42 Konjunkturinstitutets prognoser för 2013 publicerade under 2012 och 2013

Procentuell förändring, årsmedelvärde, om inte annat anges

	mars 2012	juni 2012	aug. 2012	dec. 2012	mars 2013	juni 2013	aug. 2013	dec. 2013	Utfall
BNP till marknadspris	2,5	2,3	1,8	0,8	1,3	1,5	1,1	1,0	1,5
BNP, kalenderkorrigerat	2,5	2,3	1,8	0,8	1,3	1,5	1,1	1,0	1,5
Hushållens konsumtionsutgifter	3,1	2,5	2,9	2,0	2,5	2,8	2,4	1,9	2,0
Offentliga konsumtionsutgifter	0,7	0,7	0,4	0,9	0,9	0,9	1,0	1,2	2,0
Fasta bruttoinvesteringar	4,5	3,4	3,3	0,7	1,3	-3,1	-2,6	-0,9	-1,3
Lagerinvesteringar ¹	0,0	0,2	0,0	-0,2	0,0	0,3	0,4	-0,2	0,2
Export	4,5	4,3	3,7	1,1	1,2	-0,5	-2,0	-1,4	-0,9
Import	5,4	4,9	5,0	2,1	2,4	-0,9	-1,8	-1,8	-1,2
Total inhemsk efterfrågan	2,7	2,4	2,2	1,2	1,9	1,4	1,4	0,9	1,5
Bytesbalans ²	6,8	6,4	6,5	6,4	6,2	6,3	6,0	6,2	6,6
Arbetade timmar ³	0,5	0,2	0,1	-0,4	0,2	-0,1	0,3	0,5	0,4
Sysselsättning ⁴	0,6	0,4	0,0	-0,1	0,5	0,7	0,9	1,0	1,0
Arbetslöshet ^{4,5}	7,7	7,6	7,9	8,3	8,2	8,3	8,0	8,0	8,0
Timlön, hela ekonomin ⁶	2,9	3,0	2,9	2,8	2,8	2,8	2,8	2,7	2,6
Arbetskostnad, näringslivet ³	3,1	3,1	2,9	3,0	3,0	2,7	2,6	2,4	1,8
Produktivitet, näringslivet ³	2,3	2,5	1,9	1,5	1,3	2,3	1,2	0,7	1,7
KPI	1,4	1,4	0,8	0,4	0,2	0,1	0,1	-0,1	0,0
KPIF	1,6	1,5	1,3	1,0	1,0	1,0	1,0	0,8	0,9
Reporänta, årets slut ⁷	1,50	1,50	1,00	0,75	1,00	1,00	1,00	0,75	0,75
10-årig statsobligationsränta ⁷	2,7	2,5	2,4	2,0	2,3	1,8	2,1	2,1	2,1
Kronindex (KIX) ⁸	105,5	106,4	103,4	105,0	101,7	102,8	102,7	103,0	103,0
Offentligt finansiellt sparande ²	0,2	-0,2	-0,4	-1,2	-1,4	-1,5	-1,3	-1,2	-1,3
BNP, världen ⁹	4,1	4,0	3,8	3,5	3,3	3,2	3,1	2,9	3,0
BNP, OECD ⁹	2,1	2,0	1,8	1,4	1,3	1,3	1,2	1,3	1,3

¹ Förändring i procent av BNP föregående år. ² Procent av BNP. ³ Kalenderkorrigerad. ⁴ Avser åldersgruppen 15–74 år. ⁵ Procent av arbetskraften. ⁶ Enligt konjunkturlönestatistiken. Ett väntevärdesriktigt utfall för löneökningstakten 2013 publiceras först i februari 2015. Här används därför KI:s prognos i mars 2014 som approximation av utfallet. ⁷ Procent. ⁸ Nivå, index 1992-11-18=100. ⁹ Utfall finns ännu inte. Här används därför KI:s prognos i mars 2014 som approximation av utfallet.

Anm. I utfallskolumnen visas det första publicerade utfallet för helåret.

Källor: SCB, Medlingsinstitutet, Riksbanken, OECD, IMF och Konjunkturinstitutet.

Utfall och prognosfel

Utfall avser i detta kapitel alltid det först publicerade utfallet för hela det aktuella året, även om reviderade utfall har publicerats eller kommer att publiceras. (Angående lönestatistik, se fotnot till tabell 42.)

Prognosfelet definieras här som utfallet minus prognosen. Ett positivt prognosfel innebär alltså att ett prognosinstitut vid det aktuella tillfället har underskattat utfallet, och ett negativt prognosfel innebär en överskattning.

Medelfelet är det aritmetiska medelvärdet av prognosfelen för prognoser gjorda under en viss tidsperiod. Medelfelet visar hur mycket prognoserna i genomsnitt avviker från utfallet. Medelfelet ger därmed en indikation på om prognosinstitutets prognoser under den aktuella tiden systematiskt under- eller överskattat utfallen.

Mått på prognosprecision

Medelabsolutfelet är det aritmetiska medelvärdet av absolutbeloppen av prognosfelen för prognoser gjorda under en viss tidsperiod. Detta mått bortser alltså från om prognosfelen är positiva eller negativa.

Medelkvadratfelet är det aritmetiska medelvärdet av de kvadrerade prognosfelen för prognoser gjorda under en viss tidsperiod. Liksom medelabsolutfelet bortser detta mått från om prognosfelen är positiva eller negativa. Att felen i detta mått kvadreras innebär att stora prognosfel bidrar mer än proportionellt till medelvärdet, vilket inte är fallet med medelabsolutfelet.

Rotmedelkvadratfelet är kvadratroten ur medelkvadratfelet. Det innehåller alltså samma information som medelkvadratfelet men är storleksmässigt jämförbart med medelfelet och medelabsolutfelet.

Diagram 194 Prognoser för BNP 2013 gjorda 2012 och 2013 av KI, regeringen och andra prognosinstitut
Procentuell förändring

Anm. Svart heldragen linje visar KI, svart streckad linje visar regeringen, gråa linjer visar övriga prognosinstitut. Punkten visar det första utfallet.

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Jämförelse med andra prognosmakares prognoser för 2013

Avsnittet ovan beskrev hur Konjunkturinstitutets prognoser för 2013 förhållit sig till utfallet. Ett sätt att få en mer fullständig bild av hur väl Konjunkturinstitutet har lyckats med prognosarbetet för 2013 är att jämföra med andra prognosinstituts prognosfel. I detta avsnitt redovisas sådana jämförelser för några nyckelvariabler. Jämförelsen behandlar de prognoser för 2013 som gjorts under 2012 och 2013 av totalt elva prognosinstitut. Dels redovisas några olika beskrivande mått på prognosprecision, dels redovisas precisionsmått som tar hänsyn till skillnader i publiceringstidpunkt mellan prognosinstituten. De olika prognosmakarna har publicerat olika många prognoser under denna tid.⁶⁴ Dessa och andra skillnader kan påverka resultaten.

PROGNOSINSTITUTEN HADE LIKANDE

MEDELPROGNOSFEL FÖR 2013

I Tabell 43 redovisas de olika prognosmakarnas medelfel för några nyckelvariabler 2013. Samtliga undersökta prognosinstitut har i genomsnitt överskattat timlöneutvecklingen, det offentliga finansierade sparandet, reporäntan och inflationen, mätt med både KPI och KPIF. Samtidigt har samtliga prognosinstitut underskattat sysselsättningsstillväxten. För BNP-tillväxten och arbetslösheten är resultaten mer blandade.

Diagram 194 visar de prognoser för BNP-tillväxten 2013 som Konjunkturinstitutet, regeringen och andra prognosmakare gjorde under 2012 och 2013.⁶⁵ De största genomsnittliga överskattningarna av BNP-tillväxten gjordes av regeringen och kan tydligt hänföras till de överoptimistiska prognoserna gjorda under 2012. I genomsnitt överskattade regeringen BNP-tillväxten med 0,4 procentenheter medan Svenskt näringsliv underskattade BNP-tillväxten med ungefär lika mycket.

Sysselsättningsstillväxten underskattades av samtliga prognosmakare och i genomsnitt med 0,7 procentenheter, medan timlöneökningarna i genomsnitt överskattades med 0,3 procentenheter. För arbetslösheten var över- och underskattningarna små för de flesta prognosmakare.⁶⁶

Inflationen, mätt med KPI, överskattades mest av Svenskt näringsliv och Swedbank och överskattades minst av SEB. En delförklaring till detta är att Swedbank, tillsammans med Riksbanken, gjorde de största överskattningarna av reporäntan, vilket

⁶⁴ Exempelvis har Konjunkturinstitutet under denna tid publicerat åtta prognoser medan regeringen har publicerat tio prognoser. För regeringen används här både de regelbundna prognoserna i vår- och budgetpropositioner samt de prognosuppdateringar som då och då har offentliggjorts av Finansdepartementet mellan dessa propositioner.

⁶⁵ Se tabell 43 för en lista över de prognosinstitut som visas i diagrammet.

⁶⁶ Skulle prognoserna justerats i enlighet med AKU-revideringen i februari 2013, se fotnot 63, skulle samtliga prognosinstitut i genomsnitt ha överskattat arbetslösheten.

påverkar KPI- men inte KPIF-inflationen, medan SEB gjorde de minsta överskattningarna. Även regeringen överskattade repo-räntan mer än genomsnittet för alla prognosmakare men hade en mindre än genomsnittlig överskattning av det offentligfinansiella sparandet.

Tabell 43 Medelfel för prognoser för 2013 publicerade under 2012 och 2013

Procentenheter

	BNP	Syss-sättn.	Arb.-löshet	Tim-lön	KPI	KPIF	Repo-ränta	Off. fin. spar.
ESV	0,1	0,8	-0,1	-0,3	-0,7	-0,3	-0,5	-0,2
Reg	-0,4	0,5	0,1	-0,3	-0,6	-0,2	-0,5	-0,3
HUI	-0,2		0,1		-0,8			
KI	0,0	0,5	0,0	-0,2	-0,5	-0,3	-0,3	-0,4
LO	0,0	0,6	-0,2	-0,4	-0,6	-0,3	-0,3	-0,7
NO	0,1	0,8	-0,1	-0,2	-0,6	-0,3	-0,4	-0,2
RB	0,0	0,5	0,1	-0,3	-0,7	-0,3	-0,6	-0,5
SEB	0,2	0,7	0,0	-0,3	-0,4	-0,3	-0,2	-0,3
SHB	-0,1	0,7	-0,2	-0,2	-0,5	-0,2	-0,3	-0,3
SN	0,4	0,9	-0,1		-0,9	-0,5	-0,4	
SB	-0,1	0,6	0,0	-0,3	-0,9	-0,5	-0,6	-0,6
Genomsn. medelfel	0,0	0,7	-0,1	-0,3	-0,6	-0,3	-0,4	-0,4
Genomsn. absolut-medelfel	0,1	0,7	0,1	0,3	0,6	0,3	0,4	0,4

Anm. Prognosinstituten är Ekonomistyrningsverket (ESV), regeringen (Reg), Handels utredningsinstitut (HUI), Konjunkturinstitutet (KI), Landsorganisationen (LO), Nordea (NO), Riksbanken (RB), SEB, Handelsbanken (SHB), Svenskt näringsliv (SN), Swedbank (SB).

Det genomsnittliga absolutmedelfelet beräknas som medelvärdet av absolutvärdena för samtliga prognosmakares medelfel. Detta mått ger information om den genomsnittliga över- eller underskattningen.

Variabeldefinitioner finns i tabell 42. Riksbankens prognoser för reporäntan avser kvartalsmedelvärdet för det fjärde kvartalet 2013. För HUI har KI bara tillgång till prognoser för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation.

Källa: Konjunkturinstitutet.

SMÅ SKILLNADER I MEDELABSOLUTFEL MED NÅGRA UNDANTAG

Mätt med medelabsolutfelet (se Tabell 44), som bortser från om prognosfelet är positiva eller negativa och behandlar prognosfel proportionellt, var precisionen i Konjunkturinstitutets prognoser för samtliga variabler ungefär lika bra som för övriga prognosmakare. Regeringen utmärkte sig med de största medelabsolutfelet för BNP-tillväxten och arbetslösheten, medan de var bättre än genomsnittet för både sysselsättning och inflation.⁶⁷ SEB, Handelsbanken och regeringen gjorde bäst inflationsprognoser 2013 mätt med medelabsolutfelet och Svenskt näringsliv och Swedbank gjorde sämst.

⁶⁷ En justering av prognoserna i enlighet med AKU-revideringen skulle, relativt övriga prognosmakare, gynna Konjunkturinstitutet, regeringen och Riksbanken (se fotnot 63).

SEB gjorde, mätt med medelabsolutfelet, bäst prognoser för reporäntan och Riksbanken och Swedbank sämst. Regeringen hade något större, och Konjunkturinstitutet något mindre, medelabsolutfel än genomsnittet för samtliga prognosinstitut för reporäntan. Vad gäller prognoser för det offentligfinansiella sparandet 2013 låg både Konjunkturinstitutet och regeringen nära genomsnittet för samtliga institut.

Prognosmakarna uppvisade dock generellt mycket likartade medelabsolutfel och skillnader mellan prognosinstituten ska inte överdrivas.

Tabell 44 Medelabsolutfel för prognoser för 2013 publicerade under 2012 och 2013

Procentenheter

	BNP	Syss- sättn.	Arb.- löshet	Tim- lön	KPI	KPIF	Repo- ränta	Off. fin. spar.
ESV	0,4	0,8	0,2	0,3	0,7	0,3	0,5	0,5
Reg	0,8	0,5	0,3	0,3	0,6	0,2	0,5	0,5
HUI	0,4		0,2		0,8			
KI	0,5	0,5	0,2	0,2	0,6	0,3	0,3	0,5
LO	0,5	0,6	0,2	0,4	0,6	0,3	0,3	0,7
NO	0,3	0,8	0,1	0,2	0,6	0,3	0,4	0,3
RB	0,4	0,5	0,2	0,3	0,7	0,3	0,6	0,6
SEB	0,3	0,8	0,1	0,3	0,4	0,3	0,2	0,6
SHB	0,3	0,8	0,2	0,2	0,5	0,2	0,3	0,4
SN	0,5	0,9	0,2		0,9	0,5	0,4	
SB	0,3	0,6	0,1	0,3	0,9	0,5	0,6	0,6
Medelvärde	0,4	0,7	0,2	0,3	0,7	0,3	0,4	0,5

Anm. Prognosinstituten är Ekonomistyrningsverket (ESV), regeringen (Reg), Handels utredningsinstitut (HUI), Konjunkturinstitutet (KI), Landsorganisationen (LO), Nordea (NO), Riksbanken (RB), SEB, Handelsbanken (SHB), Svenskt näringsliv (SN), Swedbank (SB).

Variabeldefinitioner finns i tabell 42. Riksbankens prognoser för reporäntan avser kvartalsmedelvärdet för det fjärde kvartalet 2013. För HUI har KI bara tillgång till prognoser för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation.

Källa: Konjunkturinstitutet.

LIKNADE BILD MED ROTMEDELKVADRATFELET MEN SPRIDNINGEN NÅGOT STÖRRE

I beräkningen av medelabsolutfelen i Tabell 44 hanteras varje enskilt prognosfel proportionellt. Då rotmedelkvadratfelet beräknas kvadreras i stället prognosfelen varför stora över- och underskattningar ”bestraffas” extra hårt (se förklaringen i marginalen på sidan 104). I teoretisk litteratur antas denna egenskap ofta vara en rimlig approximation av hur prognos användare ser på prognosfel. Dessa mått kan därför ge olika bild av prognos-

precisionen varför man ofta i prognosutvärderingar redovisar båda två.⁶⁸

Då rotmedelkvadratfelet i stället används som mått på prognosprecision stiger spridningen något mellan prognosinstituten (se Tabell 45). Men fortfarande är spridningen att beteckna som liten och skillnader mellan prognosinstituten ska inte överdrivas. Inte heller påverkas rangordningen mellan prognosinstituten nämnvärt. Oavsett om jämförelsen görs med medelabsolutfelet eller rotmedelkvadratfelet är det bara regeringen som har större prognosfel för BNP-tillväxten än Konjunkturinstitutet. För alla andra variabler uppvisar Konjunkturinstitutet prognosfel som är lika med, eller mindre än, genomsnittet för samtliga prognosinstitut.

Tabell 45 Rotmedelkvadratfel för prognoser för 2013 publicerade under 2012 och 2013

Procentenheter

	BNP	Syss-sättn.	Arb.-löshet	Tim-lön	KPI	KPIF	Repo-ränta	Off. fin. spar.
ESV	0,4	0,9	0,2	0,4	0,9	0,3	0,7	0,6
Reg	1,0	0,6	0,4	0,3	0,8	0,3	0,6	0,7
HUI	0,6		0,2		1,1			
KI	0,6	0,6	0,2	0,3	0,8	0,4	0,4	0,7
LO	0,6	0,7	0,3	0,5	0,7	0,4	0,3	0,7
NO	0,4	0,9	0,2	0,2	0,9	0,4	0,5	0,4
RB	0,4	0,6	0,2	0,4	1,0	0,5	0,7	0,8
SEB	0,4	0,9	0,2	0,4	0,7	0,3	0,2	0,7
SHB	0,3	0,9	0,2	0,2	0,6	0,2	0,3	0,5
SN	0,6	1,0	0,2		1,0	0,6	0,5	
SB	0,4	0,7	0,2	0,4	1,2	0,5	0,8	0,9
Medelvärde	0,5	0,8	0,2	0,3	0,9	0,4	0,5	0,7

Anm. Prognosinstituten är Ekonomistyrningsverket (ESV), regeringen (Reg), Handels utredningsinstitut (HUI), Konjunkturinstitutet (KI), Landsorganisationen (LO), Nordea (NO), Riksbanken (RB), SEB, Handelsbanken (SHB), Svenskt näringsliv (SN), Swedbank (SB).

Variabeldefinitioner finns i tabell 42. Riksbankens prognoser för reporäntan avser kvartalsmedelvärdet för det fjärde kvartalet 2013. För HUI har KI bara tillgång till prognoser för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation.

Källa: Konjunkturinstitutet.

⁶⁸ Kvaliteten på en prognos beror på vilka prognosfel som görs och hur skadliga dessa fel är för de beslutsfattare som ska använda prognoserna som beslutsunderlag. Denna värdering av prognosfel fångas upp av den så kallade förlustfunktionen. Om beslutsfattarna har en symmetrisk linjär förlustfunktion, vilket innebär att skadan av ett prognosfel är proportionell mot felets absoluta storlek, så avgör medelabsolutfelet vilken prognosmakare som gör de bästa prognoserna. Om förlustfunktionen i stället är kvadratisk, vilket innebär att skadan ökar med kvadraten av prognosfelet, så är medelkvadratfelet det rätta måttet. Förlustfunktionen är dock ett teoretiskt begrepp. I praktiken känner man normalt inte till den relevanta förlustfunktionen, som för övrigt inte behöver stämma med någon av de två här beskrivna varianterna. Vid utvärderingar av prognoser görs därför ett implicit eller explicit antagande om vilken förlustfunktion som ska användas. Båda de två ovan nämnda måtten och förlustfunktionerna kan ses som rimliga och är flitigt använda vid prognosutvärderingar.

SKILLNADER I PROGNOSSHORISONT KAN PÅVERKA RESULTATEN

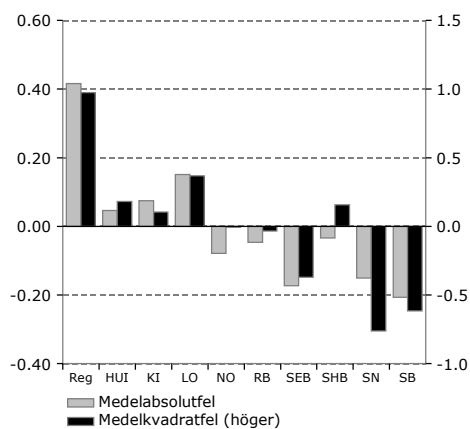
De jämförelser som redovisas ovan utgår från de observerade prognosfelen, det vill säga skillnaden mellan utfall och prognos vid varje tillfälle. En förutsättning för att sådana jämförelser ska bli rättvisande är att alla prognosmakare har tillgång till samma information när prognoserna görs. Om prognoserna till exempel är gjorda med olika prognoshorisonter, det vill säga olika lång tid före utfallet, uppfylls inte detta villkor. Prognoser gjorda närmare utfallet kan använda senare tillgänglig information i form av olika indikatorer och andra bedömares prognoser.

För att minska effekterna av sådana skillnader i informationstillgången mellan olika prognosmakare redovisas nedan justerade mått på prognosernas avvikelser beräknade med en metod utvecklad av Riksbanken.⁶⁹ Metoden bygger på en statistisk modell som justerar för olikheter i mängden tillgänglig information när olika prognosmakares prognosprecision beräknas.⁷⁰

I de följande diagrammen visas modelljusterade medelabsolutavvikelser och medelkvadratavvikelser för olika prognosinstituts prognoser för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation.⁷¹ De justerade måtten redovisas som avvikelser från medelvärdet beräknat på alla prognosinstitut. En negativ stapel innebär således att prognosmakaren i fråga hade en bättre justerad prognosprecision än genomsnittet för prognosinstituten 2013, och vice versa. Eftersom en justering för publiceringstidpunkt gjorts här kan inte staplarnas höjd direkt jämföras med värdena i Tabell 43, Tabell 44 och Tabell 45 ovan. Däremot kan de olika institutens inbördes rangordning jämföras.

Diagram 195 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för BNP-tillväxt 2013

Avvikelse från medelvärdet, procentenheter

Anm. Negativ stapel innebär att prognosinstituten i fråga hade en bättre justerad prognosprecision än genomsnittet för samtliga prognosinstitut, och vice versa.

Källa: Konjunkturinstitutet.

GENERELLT EN LITEN EFFEKT AV PROGNOSSHORISONTEN FÖR BNP-PROGNOSERNA FÖR 2013

De justerade måtten för BNP-tillväxtprognoser avseende 2013 visas i Diagram 195. Den bild som ges av det justerade medelabsolutfelet i diagrammet uppvisar likheter med motsvarande ojusterade mått i Tabell 44 och Tabell 45. Konjunkturinstitutets justerade medelabsolutfel och justerade medelkvadratfel är något sämre än genomsnittet. Regeringen gjorde de största prognosfelen för BNP-tillväxten 2013, oavsett vilket av de två avvikelsemåtten man använder och oavsett om man justerar för

⁶⁹ Metoden beskrivs i Andersson, M. och T. Aranki, "Prognosmakares förmåga – vad brukar vi utvärdera och vad vill vi utvärdera?", *Penning- och valutapolitik*, 2009:3, Sveriges Riksbank.

⁷⁰ Detta sker genom att man modellerar prognosernas absolutfel eller kvadratfel som en funktion av prognoshorisonter. Prognoshorisonter som approximation för informationsmängden har dock vissa brister. Exempelvis kan två prognoser publiceras nära varandra i tiden, men om det i mellantiden kommit viktig ny information, till exempel i form av ett nytt utfall för nationalräkenskaperna, kan den senare publicerade prognosen ha ett betydande informationsövertag. Det bör också påpekas att metoden inte tar hänsyn till den eventuella effekten av att olika prognosmakare gör olika många prognoser per år.

⁷¹ I den historiska prognosdatabas som används för att skatta den statistiska modellen finns prognoser för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation från samma prognosinstitut som i Tabell 43, Tabell 44, Tabell 45 ovan, förutom för ESV.

prognoshorizonten eller inte. Svenskt näringsliv och Swedbank har lägst justerade prognosfel för BNP-tillväxten.⁷² Det skiljer ca 0,6 procentenheter mellan det största och det minsta justerade medelabsolutfelet för BNP-tillväxten 2013.

LITEN SPRIDNING I ARBETSLÖSHETS PROGNOSENA FÖR 2013

Inte heller för arbetslöshetsprognoserna innebär justeringen av prognosfelen med hänsyn till prognshorizonten att bilden från Tabell 44 och Tabell 45 generellt sett ändras på något avgörande sätt. Konjunkturinstitutets justerade medelabsolutfel var 2013 nära genomsnittet för alla prognosmakare (se Diagram 196). Regeringen har störst justerade prognosfel. Det skiljer dock inte mer än ca 0,3 procentenheter mellan det största justerade medelabsolutfelet (regeringen) och det minsta (Svenskt näringsliv), så skillnaderna i precision är i de flesta fall ytterst små.

INFLATIONS PROGNOSENA FÖR 2013 NÅGOT MER UTSPRIDDA

Även för inflationsprognoserna avseende 2013 ger de justerade måtten (se Diagram 197) generellt sett en bild som väl liknar de ojusterade resultaten i Tabell 44 och Tabell 45. Konjunkturinstitutets prognoser uppvisar avvikelsemått som är något bättre än genomsnittet. SEB:s prognoser för inflationen 2013 har uppvisat klart mindre justerade prognosfel än genomsnittet medan Swedbank har högst justerade prognosfel. Det skiljer drygt 0,4 procentenheter mellan det största och det minsta justerade medelabsolutfelet för KPI-inflationen 2013.

INGET PROGNOSEINSTITUT VAR BÄST PÅ ALLT 2013

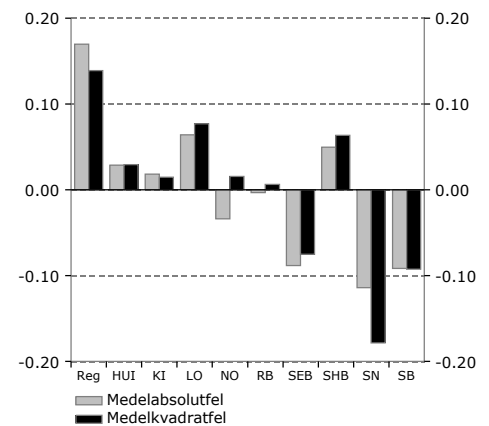
Enligt diagrammen med de justerade avvikelsemåtten har ingen prognosmakare haft minst avvikelser för alla de tre nyckelvariablerna. Prognosmakare som uppvisar särskilt små medelabsolutfel eller medelkvadratfel för någon av variablerna 2013 uppvisar samtidigt tydligt sämre resultat för minst en av de andra två variablerna. SEB är det enda prognosinstitut som är bättre än genomsnittet för alla tre variablerna och för båda måtten.

Jämförelse med prognoser för 1997–2013

Tabellerna och diagrammen i föregående avsnitt beskriver hur Konjunkturinstitutets och andra prognosinstituts prognoser för 2013 förhållit sig till utfallet. För att kunna bedöma om prognosfelen för 2013 varit särskilt stora eller små kan det vara värdefullt att sätta dem i relation till motsvarande resultat över en längre tidsperiod. Om man vill jämföra olika prognosinstituts träffsä-

Diagram 196 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för arbetslöshet 2013

Avvikelse från medelvärde, procentenheter

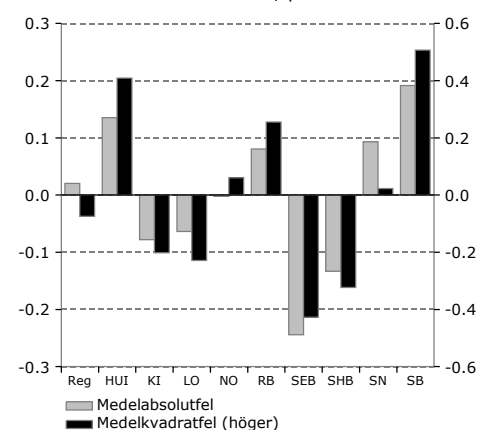

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.

Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 197 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för KPI-inflation 2013

Avvikelse från medelvärde, procentenheter

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.

Källa: Konjunkturinstitutet.

⁷² Svenskt näringsliv gynnas mycket av att prognoserna för 2013 justeras för prognshorizont, jämför till exempel Diagram 195 med Tabell 44 och Tabell 45.

kerhet kan det också vara av värde att studera en längre tidsperiod eftersom effekterna av rena tillfälligheter minskar, till exempel när det gäller prognostidpunkter.⁷³

I Tabell 46 redovisas samma avvikelsemått som i Tabell 43, Tabell 44 och Tabell 45 men för tidsperioden 1997–2013 och enbart för BNP-tillväxt, arbetslöshet och KPI-inflation.

Tabell 46 Medelfel, medelabsolutfel och rotmedelkvadratfel för prognoser för 1997–2013

Procentenheter

	BNP			Arbetslöshet			KPI		
	MF	MAF	RM KF	MF	MAF	RM KF	MF	MAF	RM KF
Reg	-0,2	1,2	1,9	0,0	0,6	0,9	-0,1	0,5	0,8
HUI	-0,2	1,1	1,7	0,0	0,4	0,7	-0,3	0,5	0,8
KI	-0,3	1,1	1,9	0,1	0,5	0,8	-0,1	0,5	0,8
LO	-0,2	1,2	1,9	0,0	0,5	0,8	-0,1	0,5	0,8
NO	-0,2	1,1	1,6	0,0	0,5	0,7	-0,2	0,6	0,9
RB	-0,2	1,1	1,7	0,0	0,5	0,7	-0,3	0,5	0,9
SEB	-0,2	1,1	1,7	0,0	0,4	0,5	-0,3	0,5	0,8
SHB	-0,3	1,2	1,8	0,0	0,5	0,8	-0,3	0,6	0,9
SN	0,2	1,3	1,9	-0,1	0,5	0,7	-0,2	0,6	0,9
SB	0,0	1,5	2,2	-0,2	0,6	0,9	-0,2	0,6	0,9
Medel- värde	-0,2	1,2	1,8	0,0	0,5	0,8	-0,2	0,5	0,8
Genomsn. absolut- medelfel	0,2			0,0			0,2		

Anm. MF = medelfel, MAF = medelabsolutfel, RMKF = rotmedelkvadratfel.

Prognosinstituten är regeringen (Reg), Handelns utredningsinstitut (HUI), Konjunkturinstitutet (KI), Landsorganisationen (LO), Nordea (NO), Riksbanken (RB), SEB, Handelsbanken (SHB), Svenskt näringsliv (SN), Swedbank (SB).

Det genomsnittliga absolutmedelfelet beräknas som medelvärdet av absolutvärdena för samtliga prognosmakares medelfel. Detta mått ger information om den genomsnittliga över- eller underskattningen.

Variabeldefinitioner finns i tabell 42.

Källa: Konjunkturinstitutet.

MINDRE ÖVERSKATTNING OCH PROGNOSEFEL FÖR BNP-TILLVÄXTEN 2013

Sett till hela perioden 1997–2013 har Konjunkturinstitutet i genomsnitt överskattat BNP-tillväxten med 0,3 procentenheter, vilket är mer än de flesta andra prognosinstitut och mer än genomsnittet för instituten (0,2 procentenheter, se Tabell 46). Medelfelet av prognoserna för 2013 var dock noll, men variationerna var stora (se Tabell 43). Till exempel överskattade regeringen BNP-tillväxten mer 2013 än de gjort historiskt. I genomsnitt för alla prognosmakare uppvisade prognoserna för BNP-tillväxten ett mindre medelabsolutfel för 2013, 0,4 procentenheter (se Tabell 44), än för perioden 1997–2013 i genomsnitt, 1,2 procentenheter (se Tabell 46). Även rotmedelkvadratfelet var betydligt

⁷³ Samtidigt påverkas då jämförelsen av att den inkluderar relativt gamla prognoser som inte nödvändigtvis speglar prognosmakarnas aktuella förhållanden.

mindre för 2013, 0,5 procentenheter (se Tabell 45), jämfört med genomsnittet 1997–2013, 1,8 procentenheter (Tabell 46). Som går att utläsa i Tabell 46 är Konjunkturinstitutet och regeringen några av de prognosinstitut som tappar mest i den inbördes rangordningen om jämförelsen för BNP-tillväxten görs med rotmedelkvadratfel i stället för medelabsolutfel. För KPI-inflationen missgynnas även Riksbanken av att rotmedelkvadratfelet används som mått på prognosprecision.

ARBETSLÖSHETEN ÖVERSKATTADES NÅGOT 2013 MEN PROGNOSEFELN MINDRE ÄN GENOMSNITTET 1997–2013

Arbetslösheten överskattades i genomsnitt med 0,1 procentenheter 2013 (se Tabell 43). I genomsnitt sedan 1997 har medelfelen varit noll (se Tabell 46). Trots marginellt större överskattning är medelabsolutfel och rotmedelmedelkvadratfel för samtliga prognosmakare mindre 2013 än det historiska genomsnittet för 1997–2013. I genomsnitt för samtliga prognosmakare är medelabsolutfelet och rotmedelmedelkvadratfelet för arbetslöshetsprognoserna 2013 långt under hälften av vad de har varit historiskt.

INFLATIONEN 2013 ÖVERSKATTADES BETYDLIGT MER ÄN GENOMSNITTLIGT AV SAMTLIGA INSTITUT

Alla prognosinstitut har i genomsnitt överskattat KPI-inflationen under perioden 1997–2013. Överskattningarna för 2013 är dock större för samtliga prognosinstitut än de historiska genomsnitten. I de flesta fall är skillnaden betydande, så även för Konjunkturinstitutet, regeringen och Riksbanken.

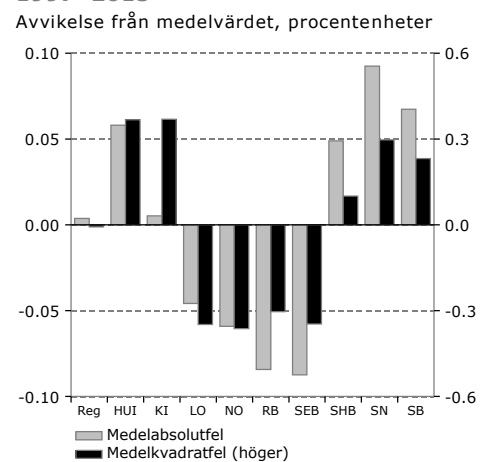
Trots markant större överskattning var prognosprecisionen för inflationen 2013 bara marginellt sämre än genomsnittet för 1997–2013.

JUSTERING FÖR PROGNOSSHORISONTEN PÅVERKAR BILDEN NÅGOT 1997–2013

I genomsnitt för perioden 1997–2013 har Swedbank haft längst tid, och HUI kortast tid, mellan publicering av sina prognoser och tid för första utfall. Jämfört med andra prognosinstitut förbättras därför Swedbanks relativa prognosprecision mest, och HUI:s relativa prognosprecision försämras mest, då prognoserna horisontjusteras. Både Konjunkturinstitutet, regeringen och Riksbanken har en medelhorisont som är något kortare än genomsnittet för alla prognosmakare.

Om man använder de justerade versionerna av medelabsolutfel och medelkvadratfel, för att ta hänsyn till skillnader i prognostidpunkt, ändras bilden något för BNP-tillväxten (se Diagram 198). Mätt med det justerade medelabsolutfelet är Konjunkturinstitutets prognosprecision nära genomsnittet för prognosmakarna, medan det justerade medelkvadratfelet är sämre än genomsnittet. Även andra prognosmakares relativa position i

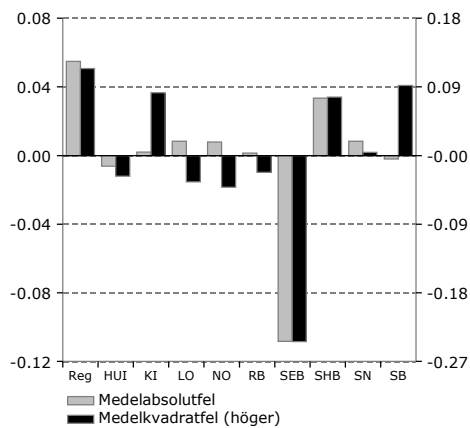
Diagram 198 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för BNP-tillväxt, 1997–2013

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.
Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 199 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för arbetslöshet, 1997–2013

Avvikelse från medelvärdet, procentenheter

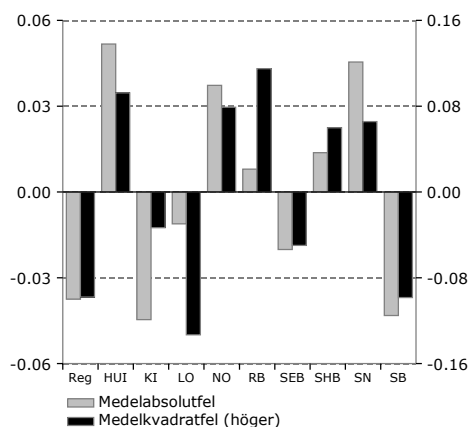

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.

Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 200 Justerat medelabsolutfel och medelkvadratfel för KPI-inflation, 1997–2013

Avvikelse från medelvärdet, procentenheter

Anm. Se anmärkning i Diagram 185.

Källa: Konjunkturinstitutet.

rangordningen förändras vid bytet av mått, men i mindre utsträckning. LO, Nordea, Riksbanken och SEB utmärker sig med lägst justerade medelabsolutfel och medelkvadratfel. Regeringens justerade prognosfel för BNP-tillväxten ligger nära genomsnittet. Det är tydligt att Swedbank, som hade klart störst medelabsolutfel och rotmedelkvadratfel i Tabell 46, här gynnas av den mer rättvisande bild som horisontjusteringen innebär.

En liknande bild gäller för arbetslöshetsprognoserna. De ojusterade måtten och det justerade medelabsolutfelet visar att Konjunkturinstitutets arbetslöshetsprognoser haft en precision i linje med genomsnittet för prognosinstituten 1997–2013 (se Tabell 46 respektive Diagram 199). Mätt med det justerade medelkvadratfelet har dock Konjunkturinstitutets prognoser varit sämre än genomsnittet. SEB, som hade lägst medelabsolutfel och rotmedelkvadratfel i Tabell 46, fortsätter vara klart bäst även efter horisontjustering. Regeringen har högst justerade medelabsolutfel och medelkvadratfel för arbetslösheten.

Precisionen i Konjunkturinstitutets inflationsprognoser är enligt måtten i Tabell 46 i linje med det historiska genomsnittet för prognosmakarna. Justering för prognoshorisonten ger olika resultat beroende på vilket mått som används (se Diagram 200). Det justerade medelkvadratfelet för Konjunkturinstitutets inflationsprognoser är ungefär lika med genomsnittet för alla prognosmakare, medan det justerade medelabsolutfelet är det lägsta av alla prognosinstituten. LO har lägst justerade medelkvadratfel för KPI-inflationen medan Riksbanken har högst. Magnituden är dock liten, åtminstone för det justerade medelabsolutfelet, varför skillnader mellan prognosinstituten ska tolkas med försiktighet.